

Lekcja 3

20 października

Aby byli jedno

Tekst biblijny: J 17,20-21.

Cel lekcji:

Poznanie: Opisanie troski Jezusa o jedność Jego wyznawców.

Odczucie: Dostrzeżenie znaczenia jedności dla Kościoła i jego misji.

Działanie: Dążenie do właściwego reprezentowania wobec świata charakteru Boga nacechowanego miłością i jednością.

Plan nauczania:

I. Poznanie: Mandat jedności.

A. Co mają wspólnego natura i charakter Boga z jednością chrześcijan?

B. Wśród innych prośb dotyczących wyznawców w modlitwie Jezusa pojawia się także prośba o ich jedność. Jak prośby te łączą się ze sobą i do czego mieli dążyć pierwsi chrześcijanie po wniebowstąpieniu Jezusa?

C. Dlaczego Jezus tak bardzo troszczył się o jedność swoich wyznawców?

II. Odczucie: Jedność jest niezbędna dla misji.

A. W jaki konkretny sposób brak jedności wśród wyznawców Jezusa wpływa na misję Kościoła?

B. Co brak jedności w Kościele sugeruje w kwestii natury i charakteru Boga?

III. Działanie: Okazywanie miłości i szacunku.

A. Jaki obraz Boga przedstawiają światu twoje aktualne więzi?

B. Jakie przeszkody nie pozwalają ci przedstawiać właściwego obrazu charakteru Boga?

C. Jakie kroki musisz podjąć, by lepiej odzwierciedlać charakter Boga?

Podsumowanie: Modlitwa Jezusa w J 17 ukazuje wielkie pragnienie Jezusa, by Jego wyznawcy właściwie reprezentowali naturę i charakter Boga wobec otaczającego ich świata. Jedność celu między Ojcem i Synem oznacza, że chrześcijańska jedność jest nieodzowna w tym celu.

Cykl nauczania

Etap 1 - Motywowanie

Tekst biblijny: J 17,20-21.

Kluczowa koncepcja duchowego rozwoju: Wyznawcy Jezusa zostali powołani do reprezentowania miłości i charakteru Boga wobec otaczającego ich świata przez swoją jedność.

Tylko dla nauczyciela: Podkreśl to, że gdy nazywamy się chrześcijanami, ludzie wokół nas oceniają chrześcijaństwo i charakter Boga w oparciu o to, co widzą w naszym postępowaniu i wzajemnych postawach, czy sobie z tego zdajemy sprawę, czy nie.

Wstępna dyskusja: Kiedy przeprowadziłem się do Stanów Zjednoczonych, by podjąć studia doktoranckie, mimowolnie stałem się ambasadorem mojej ojczyzny. Kiedy ludzie słuchali mnie, zakładali, że mój akcent jest właściwy dla wszystkich Nowozelandczyków. Sądziłem też, że mój styl ubierania się odzwierciedla modę w Nowej Zelandii. Moje słowa, zachowani, a nawet upodobania kulinarne były przedmiotem zainteresowania jako przypuszczalnie reprezentujące kulturę, w której się wychowałem. W wielu przypadkach założenia tych, którzy mnie obserwowali, były poprawne, ale zdarzało się także, iż były nietrafione.

Wszyscy chrześcijanie są powołani, by być ambasadorami Boga. To, jak myślimy i działamy, wpływa na sposób, w jaki ludzie w świecie pojmują charakter Boga. Kiedy zachowujemy się egoistycznie, powodujemy dysharmonię, świat odbiera to tak, że Bóg jest sprawcą podziałów i nie potrafi ich zażegnać. Ale kiedy okazujemy miłość i jedność wobec siebie nawzajem, reprezentujemy właściwy charakter Boga.

Pytania do dyskusji: Kiedy zdarzyło ci się być bezwiednie czyimś ambasadorem? Jakie wrażenie pozostawiło twoje postępowanie na ludziach co do osoby, kraju czy dyscypliny sportu, którą reprezentowałeś? Czy zrobiłbyś lepsze wrażenie, gdybyś świadomie wybrał rolę ambasadora? Uzasadnij swoją odpowiedź.

Etap 2 - Badanie

Tylko dla nauczyciela: W tej części lekcji zawarty jest zwięzły przegląd relacyjnych aspektów modlitwy Jezusa w J 17.

Komentarz biblijny

Długa modlitwa Jezusa w J 17 następuje po tym, co bibliści identyfikują jako typową mowę pożegnalną. Sama treść modlitwy sugeruje, że miała ona być zachętą dla uczniów, którzy wkrótce mieli stanąć wobec trudnych wyzwań, i to pozbawieni fizycznej obecności Jezusa.

I. Najważniejsza więź (przeczytaj J 17,2-3.20-23).

Sednem modlitwy w J 17 jest więź między Ojcem i Synem. Jest to więź doskonałej miłości i jedności istniejąca już „przed założeniem świata” (J 17,24). Ojciec jest identyfikowany jako „jedyne prawdziwe Bóg” (J 17,3), Ojciec święty (J 17,11), Ojciec sprawiedliwy (J 17,25). Tytuły te opisują Jego charakter i Jego sprawiedliwe dokonania. Jezus jest identyfikowany w tej modlitwie jako Chrystus (J 17,2), Syn (J 17,1) i Posłany (J 17,3), który czyni to, czego chce Ojciec.

Więź między Ojcem a Synem jest podstawą i wzorcem tego, czego Jezus oczekuje od swoich wyznawców. Więź między Ojcem i Synem występuje także w słowach Jezusa dotyczących życia wiecznego. Życie wieczne zależy od poznania Ojca i Syna. Jednak zwróć uwagę, że nie chodzi tu jedynie o świadomość Ich istnienia. Jezus wyjaśnia, że musimy znać Ojca jako „jedynego prawdziwego Boga”, a Syna jako tego, którego Ojciec posłał, co sugeruje, że chodzi o osobiste i doświadczalne poznanie niezbędne dla życia wiecznego. Symbolika tytułów użytych w odniesieniu do Ojca wzmacnia tę myśl, sugerując, że ci, którzy przyjmują życie wieczne, doświadczyli sprawiedliwości i odkupieńczych dokonań Boga.

Fragment ten charakteryzuje Ojca i Syna nie tylko przez Ich boskość i jedność, ale także Ich szczodrość w obdarowywaniu. Ojciec obdarowuje Syna, a Syn przekazuje to, co otrzymał od Ojca.

Do rozważenia: Jak użycie tytułów „Ojciec” i „Syn” odnosi się do zasadniczych przesłań J 17? W jakim sensie Ojciec i Syn są jedno? Co szczodrość Boga oznacza dla Jego Kościoła?

II. Chwała i misja Jezusa (przeczytaj J 17,1-5).

Misją Jezusa było objawić światu imię i słowa Boga (J 17,6-8) oraz przynieść Mu cześć i chwałę. W hebrajskiej kulturze imię było zarówno znakiem wyróżniającym, jak i definicją charakteru. Zatem gdy Jezus powiedział, że objawił imię Ojca, powinniśmy to rozumieć tak, iż objawił naturę i charakter Boga. Jezus objawił to okazując pełen miłości charakter Boga przez swoje czyny.

Jezus zakończył swoją modlitwę prośbą do Ojca, by Go uwielbił. Nie była to prośba egoistyczna. Opierała się na jedności Ojca i Syna oraz nakładała się na misję Jezusa polegającą na objawieniu charakteru Ojca. Natura jedności Ojca i Syna oznacza, że jeśli Jezus zostanie uwielbiony, to i Ojciec automatycznie zostanie uwielbiony. Tak więc Jezus modlił się o dokończenie Jego misji, aby miłość Ojca została objawiona, tak by Ojciec otrzymał należne Mu cześć i chwałę.

Do rozważenia: Przejrzyj użycie słów „chwała” i „uwielbienie” w *Ewangelii Jana*, a następnie zdefiniuj to, jak Jan rozumiał słowo „uwielbienie”. Czy odnosiło się ono do tego, co nastąpiło po wniebowstąpieniu Chrystusa, czy jeszcze do czegoś innego? W jakim sensie wyznawcy Chrystusa otrzymują chwałę?

III. Jezus modli się za wszystkich swoich wyznawców (przeczytaj J 17,6-26).

W dalszym ciągu modlitwy przedstawiona jest misja wierzących polegająca na objawianiu charakteru Boga i przynoszeniu Mu chwały. Modlitwa Jezusa za Jego uczniów wyraża trudną drogę, jaka była przed nimi w realizacji ich misji.

Jezus rozpoczął modlitwę za swoich wyznawców przywołując imię i charakter Boga. Prosił Ojca, by strzegł i chronił wierzących jako miłujący, miłosierny Bóg wierny swoim obietnicom. Ochrona Boga nad Jego wyznawcami jest konieczna, gdyż pozostają oni na świecie wrogim wartościom i zasadom, które zachowują. Tak więc są oni celem ataków szatana, który usiłuje udaremnić ich świadectwo w świecie.

Jezus wykazał, że reprezentowanie Boga w świecie może być dokonane najlepiej przez ukazywanie naszego charakteru w naszym codziennym życiu. Zważywszy fakt, iż jego uczniowie spierali się o to, kto z nich będzie największy w królestwie, Jezus modlił się szczególnie o jedność wierzących. Zawiść, pycha i chciwość mogłyby ich podzielić, a tym samym zniszczyć

obraz Boga, który mieli przedstawiać światu. Natomiast jedność mogła objawiać nie tylko naturę i charakter Boga, ale także Jego przeobrażającą moc. To ciekawe, że Chrystus modlił się nie tylko o jedność między wierzącymi, ale także o ich jedność z Nim i Jego Ojcem. Jezus rozumiał, że wzajemna jedność wierzących jest zależna od ich jedności z Bogiem. Kiedy jesteśmy zjednoczeni z Nim, to mamy z Nim wspólny cel, a to zmienia nasze wzajemne więzi.

Jezus miał na względzie zmianę, kiedy prosił, by uczniowie zostali uświęceni przez prawdę. Mając do czynienia z prawdą, która jest w Jezusie, wyznawcy Chrystusa doświadczają przeobrażenia. Ta zmiana jest niezbędna, by wyznawcy Chrystusa mogli być świadkami prawdy.

Do rozważenia: Dlaczego Jezus modlił się, by Jego wyznawcy byli z Nim i widzieli Jego chwałę? O jaką ochronę prosił Jezus Ojca i dlaczego? Jaka przemiana następuje w nas, kiedy jesteśmy w łączności z Jezusem? W jaki sposób chrześcijanie mogą zachować łączność z Jezusem?

Etap 3 - Zastosowanie

Tylko dla nauczyciela: Poniższe pytania mogą pomóc uczestnikom lekcji ocenić ich role i motywacje w reprezentowaniu charakteru Boga.

Pytania do przemyślenia i zastosowania

1. Dlaczego ważne jest, byśmy znali Boga osobiście, a nie tylko posiadali wiedzę o Nim?
2. Jakie aspekty imienia i charakteru Boga motywują cię do wydawania świadectwa o Nim wobec świata?
3. Która z prośb Jezusa dla Jego uczniów ma największe znaczenie dla Kościoła w XXI wieku?
4. Jak oceniasz twoje aktualne świadectwo o charakterze i naturze Boga? Jak możesz je poprawić?
5. Jakiego rodzaju jedności pragnie Jezus dla swoich wyznawców? Podpowiedź: Zwróć uwagę na to, jaką jedność ma Jezus ze swoim Ojcem. Na czym polega ta jedność w praktyce?

Etap 4 - Tworzenie

Tylko dla nauczyciela: Poniższe zadania służą osobistej i grupowej refleksji dotyczącej powiązania naszego postępowania z naszym świadectwem.

Zadania

1. Porównaj Modlitwę Pańską w Mt 6 z modlitwą Jezusa w J 17, a następnie odpowiedz na pytania: Jakie zauważasz podobieństwa i różnice w tych dwóch modlitwach? Czy modlitwa z Mt 6 nawiązuje do jedności? Jeśli tak, to w jakich słowach? Jakie aspekty charakteru Boga są wskazane w obu modlitwach?

2. Sporządź wpis do dziennika analizujący twoją szczerą reakcję na więzi i misję, do których zostałeś powołany.

3. Zbierz najnowsze wiadomości prasowe o Kościele Adventystów Dnia Siódmego. Podziel je na dwie grupy: (1) artykuły odzwierciedlające pozytywny obraz charakteru Boga i (2) artykuły niewłaściwie odzwierciedlające charakter Boga. Jakie działania doprowadziły do różnych skutków? Czy brak jedności był czynnikiem powodującym złe skutki? Wyjaśnij swoją odpowiedź.